

ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ - ਨੰਬਰ ਨੌਂ

ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼

Jeff Pippenger

2023-12-04

ਦਾਨੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਇਕ, ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਅਧਿਆਇ ਚੌਦਾਂ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਯਹੋਯਾਕੀਮ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀ ਸਸ਼ਕਤੀਕਰਨ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ "ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ" ਉੱਤੇ ਇਸ ਦਾ ਆਗਮਨ। ਸਾਰੇ ਨਬੀ ਜਾਂਚੀ ਨਿਆਂ ਦੇ "ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ" ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਅਧਿਆਇ 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਸੌ ਚੁਆਲੀਹ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦੀ ਪਰਖ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਸੀ। ਮਲਾਕੀ ਅਧਿਆਇ ਤਿੰਨ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸ਼ੁੱਧੀਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਦੂਤ ਵਾਚਾ ਦੇ ਦੂਤ ਦੇ ਅਚਾਨਕ ਆਪਣੇ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਲਈ ਰਾਹ ਤਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਦੂਤ ਰਾਹ ਤਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇ ਉਜਾੜ ਵਿੱਚ ਪੁਕਾਰਨ ਵਾਲੀ "ਅਵਾਜ਼" ਵੀ ਹੈ, ਉਹ ਆਪ ਵੀ ਇੱਕ ਪਰਖ ਹੈ, ਜੇ ਇਸ ਸ਼ੁੱਧੀਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ। ਮਲਾਕੀ ਅਧਿਆਇ ਤਿੰਨ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਸੌ ਚੁਆਲੀਹ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਨੂੰ ਲੇਵੀ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਲੇਵੀ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੇ ਸੋਨੇ ਦੇ ਬੱਛੜੇ ਦੀ ਬਗਾਵਤ ਵਿੱਚ ਦੂਤ ਮੁਸਾ ਦੇ ਨਾਲ ਖੜ੍ਹੇ ਰਹੇ, ਜਿਸ ਨੇ ਦਰਿੰਦੇ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕੀਤੀ।

ਦਰਿੰਦੇ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਦੀ ਪਰਖ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਨਾ, ਸ਼ੁੱਧੀਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਤਿੰਨ ਪਰਖਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੂਜੀ ਪਰਖ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਾਈਬਲੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਾਂਤ ਹੈ। ਲੇਵੀ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਮੁਹਰ ਲੱਗਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਹ ਪਰਖ ਪਾਰ ਕਰਨੀ ਹੀ ਹੋਵੇਗੀ।

ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਅੱਠ ਅਤੇ ਨੌਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮੋਹਰਬੰਦੀ ਉਸ ਸ਼ੁੱਧੀਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਚਿੱਤਰਣ ਹੈ, ਜੋ 11 ਸਤੰਬਰ 2001 ਨੂੰ ਆਰੰਭ ਹੋਈ ਸੀ। ਅਧਿਆਇ ਅੱਠ ਵਿੱਚ, ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਦੇ ਉਹ ਲੋਕ ਜੋ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਸੂਰਜ ਨੂੰ ਨਮਸਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਦੀਆਂ ਚਾਰ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਅਧਿਆਇ ਨੌਂ ਵਿੱਚ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੋਹਰ ਮਿਲਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੋ ਰਹੀਆਂ ਘਿਣੌਣੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕਰਕੇ ਵਿਲਾਪ ਅਤੇ ਰੋਣਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਹੈ।

ਤਿੰਨ ਦੂਤਾਂ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਸ਼ੁੱਧੀਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਵੀ ਇੱਕ ਚਿੱਤਰਣ ਹਨ। ਇਹ ਤਿੰਨ ਸੰਦੇਸ਼ ਤਿੰਨ-ਪੜਾਅ ਵਾਲੀ ਪਰਖ-ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਕਿ ਲੇਵੀ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦੂਜੀ ਪਰਖ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਲਈ ਪਹਿਲੀ ਪਰਖ ਪਾਰ ਕਰਨ। ਤੀਜੀ ਪਰਖ ਇੱਕ ਭਿੰਨ ਕਿਸਮ ਦੀ ਪਰਖ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਅਜਿਹੀ ਪਰਖ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਪਛਾਣਦੀ ਹੈ ਕਿ ਲੇਵੀ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੇ ਪਹਿਲੀਆਂ ਦੋ ਪਰਖਾਂ ਸਫਲਤਾਪੂਰਵਕ ਪਾਰ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਇੱਕ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਲਿਟਮਸ-ਪਰਖ ਹੈ। ਪਹਿਲੀ ਪਰਖ ਇੱਕ ਆਹਾਰ-ਸੰਬੰਧੀ ਪਰਖ ਹੈ (ਆਤਮਿਕ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ), ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇਸ ਗੱਲ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਲੇਵੀ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਇਲਿਆਹ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਜੋ ਉਸ ਸੰਦੇਸ਼ਵਾਹਕ ਲਈ ਰਾਹ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸੰਦੇਸ਼ਵਾਹਕ ਹੈ ਜੋ ਵਾਚਾ ਦਾ ਦੂਤ ਹੈ।

ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਆਖਤ ਉਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਉੱਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਜਾਣ-ਬੁੱਝ ਕੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਮਨੁੱਖੀ ਦੂਤ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਯੂਹੰਨਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਲੀਸੀਆਵਾਂ ਨੂੰ ਭੇਜਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਗਬਰੀਏਲ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਉਹ ਮਸੀਹ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਨੇ ਉਹ ਪਿਤਾ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਲੀਆਹ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਿਵਯਤਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨਾਲ ਯੁਕਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਯੂਹੰਨਾ, ਜਾਂ ਇਲੀਆਹ, ਜਾਂ "ਉਹ ਆਵਾਜ਼ ਜੋ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਪੁਕਾਰਦੀ ਹੈ" ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ, ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਪਰਕਾਸ਼ਨ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਦੂਜੀ ਪਰਖ ਇੱਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਗਤ ਪਰਖ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਲੇਵੀ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੇ ਇਲਿਆਹ ਦਾ ਉਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਭੇਜਨ ਵਾਂਗ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਉਸ ਦੂਤ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਸੀ ਜੋ ਆਪਣੀ ਮਹਿਮਾ ਨਾਲ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਮਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਉਤਰਿਆ ਸੀ, ਤਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਬਾਈਬਲਕ ਪੱਧਰੀ ਨੂੰ ਅਪਣਾ ਲਿਆ ਹੈ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮਿਆਂ ਦੇ ਚਿੰਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਠੀਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਛਾਣਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਪੱਧਰੀ ਲੇਵੀ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਪਛਾਣਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਮਿਆਂ ਦੇ ਉਹ ਚਿੰਨ੍ਹ ਇਹ ਦਰਸਾ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਕਲੀਸਿਆ ਅਤੇ ਰਾਜ ਇਕੱਠੇ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ, ਜਾਨਵਰ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਦੀ ਪਰਖ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਵਿੱਚ। ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਮਿਆਂ ਦੇ ਉਹ ਚਿੰਨ੍ਹ, ਜਦੋਂ ਪਵਿੱਤਰ ਸੁਧਾਰ-ਰੇਖਾਵਾਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਅਲਫਾ ਅਤੇ ਓਮੇਗਾ ਦਾ ਨਿਚੋੜ ਹਨ, ਜਿੱਥੇ ਆਰੰਭ ਅੰਤ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਪਵਿੱਤਰ ਸੁਧਾਰ-ਰੇਖਾਵਾਂ ਇਹ ਪਛਾਣ ਕਰਵਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮੋਹਰ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਸਹਿਯੋਗ ਦੇਣ ਵਾਸਤੇ ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਨੁਸਾਰ ਸਭ ਕੁਝ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਲਈ, ਹੇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਿਯੇ, ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਸਦਾ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਰਹੇ ਹੋ, ਕੇਵਲ ਮੇਰੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਹੁਣ ਮੇਰੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਵੀ ਵੱਧ, ਡਰ ਅਤੇ ਕੰਬਣ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਆਪਣੀ ਮੁਕਤੀ ਨੂੰ ਸਿਰੇ ਚਾੜ੍ਹੋ। ਕਿਉਂਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹੀ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੇ ਭਲੇ ਮਨਸੂਬੇ ਅਨੁਸਾਰ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਇੱਛਾ ਵੀ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਰਜ ਵੀ ਕਰਵਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਸਭ ਕੁਝ ਬਿਨਾ ਕੁੜਕੁੜਾਹਟ ਅਤੇ ਵਾਦ-ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਕਰੋ; ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਕਪਟ ਹੋਵੋ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸੰਤਾਨ, ਨਿਰਦੋਸ਼ ਠਹਿਰੋ, ਇੱਕ ਟੇਢੀ ਅਤੇ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਕੌਮ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਜੋਤਾਂ ਵਾਂਗ ਚਮਕਦੇ ਹੋ। ਫ਼ਿਲਿੱਪੀਆਂ 2:12-15.

ਦਾਨੀਏਲ, ਹਨਨਯਾਹ, ਮੀਸ਼ਾਏਲ ਅਤੇ ਅਜ਼ਰਯਾਹ—ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਚਾਰ—ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਸੱਤਵੇਂ-ਦਿਨ ਦੇ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟਾਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜੋ 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਨੂੰ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ ਅਠਾਰਾਂ ਦੇ ਦੂਤ ਦੇ ਅਵਤਰਨ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਵਜੋਂ ਮੰਨਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਗੁਪਤ ਮੰਨਾ ਲੈਣ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਖਾਣ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਗੁਪਤ ਮੰਨਾ ਜੋ ਖਾਇਆ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪ੍ਰੇਰੀਤ ਪੌਲਸ ਨੇ ਹੁਣੇ ਹੀ ਉਧਰਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ (ਉਹ ਗੁਪਤ ਮੰਨਾ) ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਪਣੀ ਇੱਛਾ ਅਤੇ ਭਲੀ ਪ੍ਰਸੰਨਤਾ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਰਜ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪੌਲਸ ਫਿਲਾਦੇਲਫੀਆ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ ਦੂਤ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਮੌਤ ਸੀ। ਦਾਨੀਏਲ, ਹਨਨਯਾਹ, ਮੀਸ਼ਾਏਲ ਅਤੇ ਅਜ਼ਰਯਾਹ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਗੁਪਤ ਮੰਨਾ ਖਾਣ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਯਹੂਦਾਹ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦਾਨੀਏਲ, ਹਨਨਯਾਹ, ਮੀਸ਼ਾਏਲ ਅਤੇ ਅਜ਼ਰਯਾਹ ਸਨ। ਅਤੇ ਖੋਜਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਾਮ ਦਿੱਤੇ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੇ ਦਾਨੀਏਲ ਦਾ ਨਾਮ ਬੇਲਤਸੱਜ਼ਰ ਰੱਖਿਆ, ਅਤੇ ਹਨਨਯਾਹ ਦਾ ਸ਼ਦਰਕ, ਅਤੇ ਮੀਸ਼ਾਏਲ ਦਾ ਮੇਸ਼ਕ, ਅਤੇ ਅਜ਼ਰਯਾਹ ਦਾ ਅਬੇਦਨੇਗੋ ਰੱਖਿਆ। ਪਰ ਦਾਨੀਏਲ ਨੇ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਨਿਸ਼ਚਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਰਾਜੇ ਦੇ ਭੋਜਨ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਨਾਲ, ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਦਾਖਰਸ ਨਾਲ ਜੋ ਉਹ ਪੀਂਦਾ ਸੀ, ਅਸ਼ੁੱਧ ਕਰੇਗਾ; ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਨੇ ਖੋਜਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਕੋਲ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਸ਼ੁੱਧ ਨਾ ਕਰੇ। ਦਾਨੀਏਲ 1:6-8।

ਦਾਨੀਏਲ ਇਹ ਨਿਰਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਖਾਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਜੋ 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਨੂੰ ਆਕਾਸ਼ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਉਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰੇ ਜੋ ਬਾਬਲ ਦੇ ਭੋਜਨ ਅਤੇ ਪਾਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਕਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਸ਼ਪੇਨਜ਼ ਨੇ ਇਹ ਚੁਣਿਆ ਸੀ ਕਿ ਯਹੂਦਾ ਦੇ ਬੰਧੂਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਹੜਿਆਂ ਨੂੰ ਰਾਜੇ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਵੇ।

ਅਤੇ ਰਾਜੇ ਨੇ ਆਪਣੇ ਖੋਜਿਆਂ ਦੇ ਮੁਖੀ ਅਸ਼ਪਨਾਜ਼ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਕਿ ਉਹ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਅਤੇ ਰਾਜਸੀ ਵੰਸ਼ ਵਿੱਚੋਂ, ਅਤੇ ਹਾਕਮਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਨੂੰ ਲਿਆਵੇ; ਅਜੇਹੇ ਜਵਾਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦਾਗ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਪਰ ਸੁੰਦਰ ਰੂਪ ਵਾਲੇ ਹੋਣ, ਅਤੇ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੁੱਧ ਵਿੱਚ ਨਿਪੁੰਨ, ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਚਤੁਰ, ਅਤੇ ਵਿਦਿਆ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਵਾਲੇ ਹੋਣ, ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਰਾਜੇ ਦੇ ਮਹਲ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹੇ ਰਹਿਣ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਕਲਦੀਆਂ ਦੀ ਵਿਦਿਆ ਅਤੇ ਭਾਸ਼ਾ ਸਿਖਾ ਸਕਣ। ਦਾਨੀਏਲ 1:4, 5.

ਜੇ ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਅਧਿਆਇ ਇੱਕ, ਅਤੇ ਆਇਤ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਆਗਿਆ-ਕੜੀ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰੀਏ, ਤਾਂ ਨਬੂਕਦਨੋਸਰ ਨੇ ਅਸ਼ਪਨਜ਼ ਨੂੰ ਇਹ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜੋ ਯਸਾਯਾਹ ਨੇ ਹਿਜ਼ਕੀਯਾਹ ਨੂੰ ਸੁਣਾਈ ਸੀ। ਅਸ਼ਪਨਜ਼ ਨੇ ਉਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਲਿਆ ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਸਨੂੰ ਖੋਜਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੇਲਜ਼ਰ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿੱਤਾ। ਨਬੂਕਦਨੋਸਰ ਆਕਾਸ਼ੀ ਪਿਤਾ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ; ਅਸ਼ਪਨਜ਼ ਮਸੀਹ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ ਅਤੇ ਮੇਲਜ਼ਰ ਗਬਰੀਏਲ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ। ਅਸ਼ਪਨਜ਼ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਕਿਹੜੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਨੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਰਾਜੇ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਾਨੀਏਲ ਨੂੰ ਲਿਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਦਾਨੀਏਲ ਆਹਾਰ ਸੰਬੰਧੀ ਸਹੀ ਫ਼ੈਸਲਾ ਕਰੇਗਾ।

ਹੁਣ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਦਾਨੀਏਲ ਨੂੰ ਖੋਜਿਆਂ ਦੇ ਮੁਖੀ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਅਤੇ ਸਨੇਹ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਖੋਜਿਆਂ ਦੇ ਮੁਖੀ ਨੇ ਦਾਨੀਏਲ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਰਾਜੇ ਤੋਂ ਡਰਦਾ ਹਾਂ, ਜਿਸ ਨੇ ਤੁਹਾਡੇ ਭੋਜਨ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਨ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਚਿਹਰਿਆਂ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਹੀ ਵਰਗ ਦੇ ਬਾਲਕਾਂ ਨਾਲੋਂ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕਿਉਂ ਵੇਖੇ? ਫਿਰ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰਾ ਸਿਰ ਰਾਜੇ ਦੇ ਅੱਗੇ ਜੋਖਮ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿਓਗੇ। ਦਾਨੀਏਲ 1:9, 10।

ਇੱਥੇ Melzar ਤਿੰਨ ਦੂਤਾਂ ਦੇ ਸੁਨੇਹਿਆਂ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਕਦਮ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲਾ ਕਦਮ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਭੈ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ Melzar ਦੇ Nebuchadnezzar ਦੇ ਭੈ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਬਰਾਨੀ ਵਰਣਮਾਲਾ ਦੇ ਪਹਿਲੇ, ਤੇਰਹਵੇਂ ਅਤੇ ਆਖਰੀ ਅੱਖਰ ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਕਰਕੇ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਇਬਰਾਨੀ ਸ਼ਬਦ "truth" ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲੇਖਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਤਿੰਨ ਦੂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤ ਤਿੰਨ-ਕਦਮੀ ਪਰਖ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕਈ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸੁਨੇਹੇ ਵਿੱਚ ਉਹ ਤਿੰਨੋਂ ਪਰਖਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ ਜੋ ਤਿੰਨ ਦੂਤਾਂ ਦੇ ਸੁਨੇਹਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸੁਨੇਹੇ ਦੀ ਪਛਾਣ ਸਦੀਵੀ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਵਜੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਇਸ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਇਹੋ ਜਿਹੀ ਬਣਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ Adam ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ Christ ਦੇ ਦੂਜੇ ਆਗਮਨ ਤੱਕ ਉਹੀ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਹੈ।

ਅਤੇ ਮੈਂ ਇੱਕ ਹੋਰ ਦੂਤ ਨੂੰ ਆਕਾਸ਼ ਦੇ ਮੱਧ ਵਿੱਚ ਉੱਡਦਾ ਹੋਇਆ ਵੇਖਿਆ, ਜਿਸ ਦੇ ਕੋਲ ਸਦੀਵੀ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਸੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਵੱਸਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ, ਅਤੇ ਹਰ ਕੌਮ, ਅਤੇ ਕੁਲ, ਅਤੇ ਭਾਸ਼ਾ, ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰੇ, ਅਤੇ ਉਹ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਕਹਿੰਦਾ ਸੀ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੋਂ ਡਰੋ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਕਰੋ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦੇ ਨਿਆਂ ਦਾ ਸਮਾਂ ਆ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹੈ; ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਉਪਾਸਨਾ ਕਰੋ ਜਿਸ ਨੇ ਆਕਾਸ਼, ਅਤੇ ਧਰਤੀ, ਅਤੇ ਸਮੁੰਦਰ, ਅਤੇ ਪਾਣੀਆਂ ਦੇ ਚਸ਼ਮੇ ਬਣਾਏ ਹਨ। ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 14:6, 7.

ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਕਦਮ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਭੈ ਮੰਨਣਾ ਹੈ। ਦੂਜਾ ਕਦਮ ਉਸ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਕਰਨੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੀਜਾ ਉਸ ਦੇ ਨਿਆਂ ਦੀ ਘੜੀ ਦਾ ਆਗਮਨ ਹੈ। ਹੋਰ ਦੋ ਦੂਤਾਂ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਹੈ, "ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਭੈ ਮੰਨੋ।" ਫਿਰ ਦੂਜੇ ਦੂਤ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਬਾਬਲ ਦੇ ਪਤਨ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਚਾਹੇ ਇਹ ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਦੀ ਮਿਲਰਾਈਟ ਚਲਹੇ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੀ ਚਲਹੇ ਵਿੱਚ, ਬਾਬਲ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਆਉਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਉਹ ਥਾਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਉਡੇਲਣ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਸੰਪੰਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅਰਸੇ ਵਿੱਚ, ਚਾਹੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮਿਡਨਾਈਟ ਕ੍ਰਾਇ, ਉੱਚੀ ਪ੍ਰਕਾਰ, ਜਾਂ ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਸੰਦੇਸ਼ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਦੂਜੇ ਦੂਤ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਉਹ ਥਾਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਮਹਿਮਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਸਮੇਂ ਦਾ ਅਰਸਾ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਬਿੰਦੂ ਤੱਕ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਮਿਲਰਾਈਟ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਜਾਂਚ-ਪੜਤਾਲ ਵਾਲਾ ਨਿਆਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ, ਜਾਂ ਬਾਬਲ ਦੀ ਵੈਸ਼ਿਆ ਦਾ ਨਿਆਂ, ਜੋ ਐਤਵਾਰ ਦੀ ਬਿਵਸਥਾ ਦੇ ਸੰਕਟ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਮੇਲਜ਼ਰ ਦਾ ਭੈ ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਦਸ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਭੋਜਨ-ਸੰਬੰਧੀ ਪਰਖ ਆਰੰਭ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸੰਖਿਆ ਦਸ ਆਪ ਵੀ ਪਰਖ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਮੇਲਜ਼ਰ ਵੱਲੋਂ ਰਾਜੇ ਦਾ ਭੈ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨਾ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਦਾਨੀਏਲ ਨੇ ਰਾਜੇ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਭੈ ਮੰਨਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਹਿਰਦੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਿਸ਼ਚਯ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਬਾਬਲ ਦੇ ਭੋਜਨ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਸੁੱਧ ਨਹੀਂ ਹੋਣ ਦੇਵੇਗਾ। ਦਾਨੀਏਲ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਤਿੰਨ ਯੋਗਿਆਂ ਦੀ ਪਰਖ ਦਾ ਸਮਾਂ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਸੀ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਤਿੰਨ ਦੂਤਾਂ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਤਿੰਨ ਪੜਾਵਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਅਤੇ ਰਾਜੇ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਰਾਜੇ ਦੇ ਭੋਜਨ ਵਿੱਚੋਂ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾਖਰਸ ਵਿੱਚੋਂ ਜੋ ਉਹ ਆਪ ਪੀਦਾ ਸੀ, ਹਰ ਰੋਜ਼ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ; ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਪਾਲਿਆ-ਪੋਸਿਆ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਸ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਤ ਉੱਤੇ ਉਹ ਰਾਜੇ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਯੋਗ ਹੋ ਜਾਣ। ਦਾਨੀਏਲ 1:5।

ਦਾਨੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਪਹਿਲਾ ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀ ਸਮਰਥਤਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਹੀ ਭੋਜਨ-ਸੰਬੰਧੀ ਪਰਖ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਨਿਸ਼ਾਨਿਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਮਿਲਰਾਈਟ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਛੋਟੀ ਪੁਸਤਕ ਨੂੰ ਖਾਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਦਾਨੀਏਲ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਤਿੰਨ ਯੋਗ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਲਈ ਪਰਖ ਦਾ ਸਮਾਂ ਉਹਨਾਂ ਤਿੰਨ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦਸ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦਸ ਪਰਖ ਦੀ ਇੱਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਏਲ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਯਹੋਸ਼ੁਆ ਅਤੇ ਕਾਲੇਬ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਦਸਵੀਂ ਪਰਖ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਸਮੁਰਨਾ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਵਿੱਚ ਪੀੜਨਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਤੈਨੂੰ ਦੁੱਖ ਸਹਿਣਾ ਪਵੇਗਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਤੋਂ ਵੀ ਨਾ ਡਰ; ਵੇਖ, ਸ਼ੈਤਾਨ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕਈਆਂ ਨੂੰ ਕੈਦਖਾਨੇ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟੇਗਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਹਾਡੀ ਪਰਖ ਹੋਵੇ; ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਸ ਦਿਨ ਕਲੇਸ਼ ਸਹਿਣਾ ਪਵੇਗਾ; ਮੌਤ ਤੱਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਰਹ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਜੀਵਨ ਦਾ ਮੁਕਤ ਦੇਵਾਂਗਾ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 2:10।

ਸਿਮੁਰਨਾ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਨੂੰ ਇਹ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਪਰਖ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਤੋਂ ਨਾ ਡਰੇ; ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਭੈ ਮੰਨਦੇ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਧਰਮੀ ਭੈ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਫਲ ਜੀਵਨ ਦੇ ਮੁਕਤ ਨਾਲ ਦੋਂਦਾ। ਉਹ ਧਰਮੀ ਭੈ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਇਸ ਇੱਛਾ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਵਰਗੀ ਮੰਨਾ ਖਾਏ।

ਤਦ ਦਾਨੀਏਲ ਨੇ ਮੇਲਜ਼ਾਰ ਨੂੰ, ਜਿਸਨੂੰ ਖੋਜਿਆਂ ਦੇ ਸਰਦਾਰ ਨੇ ਦਾਨੀਏਲ, ਹਨਨਯਾਹ, ਮੀਸ਼ਾਏਲ ਅਤੇ ਅਜ਼ਰਯਾਹ ਉੱਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਆਖਿਆ, "ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਆਪਣੇ ਸੇਵਕਾਂ ਨੂੰ ਦਸ ਦਿਨ ਪਰਖ ਲੈ; ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਖਾਣ ਲਈ ਦਾਲ-ਅਨਾਜ ਅਤੇ ਪੀਣ ਲਈ ਪਾਣੀ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਫਿਰ ਸਾਡੇ ਚਿਹਰੇ ਤੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਜਵਾਨਾਂ ਦੇ ਚਿਹਰੇ ਵੀ ਜੋ ਰਾਜੇ ਦੇ ਭੋਜਨ ਵਿੱਚੋਂ ਖਾਂਦੇ ਹਨ, ਵੇਖੇ ਜਾਣ; ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਤੂੰ ਵੇਖੇ, ਤਿਵੇਂ ਆਪਣੇ ਸੇਵਕਾਂ ਨਾਲ ਕਰੀ।" ਸੋ ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਮੰਨ ਲਈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦਸ ਦਿਨ ਪਰਖਿਆ। ਦਾਨੀਏਲ 1:10-14।

ਪਹਿਲੀ ਪਰਖ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਭੈ ਮਨਣ ਦੀ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੇਲਜ਼ਾਰ ਅਤੇ ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਉਦਾਹਰਨ ਨਾਲ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਿਸ਼ਚੇ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਬਾਬਿਲ ਦੇ ਭੋਜਨ ਅਤੇ ਪਾਨ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਸੁੱਧ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਾ ਦੂਜਾ ਤੱਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਕਰੋ, ਜੋ ਆਹਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਗੋਚਰ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਦਸ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਦਾਨੀਏਲ ਅਤੇ ਉਹ ਤਿੰਨ ਯੋਗ ਪੁਰਖ ਆਪਣੇ ਦੇਹਿਕ ਰੂਪ-ਰੰਗ ਰਾਹੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਕਰਦੇ ਸਨ।

ਅਤੇ ਦਸ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚਿਹਰੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਬਾਲਕਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵਧੇਰੇ ਸੁੰਦਰ ਅਤੇ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਵਧੇਰੇ ਤੰਦਰੁਸਤ ਦਿੱਸੇ, ਜੋ ਰਾਜੇ ਦੇ ਭੋਜਨ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਖਾਂਦੇ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ ਮੇਲਜ਼ਾਰ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਭੋਜਨ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਅਤੇ ਉਹ ਮਦਿਰਾ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਪੀਣੀ ਸੀ, ਹਟਾ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਾਲਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ। ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਚਾਰ ਬਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਹਰ ਕਿਸਮ ਦੀ ਵਿਦਿਆ ਅਤੇ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਨਿਪੁੰਨਤਾ ਦਿੱਤੀ; ਅਤੇ ਦਾਨੀਏਲ ਨੂੰ ਹਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨਾਂ ਅਤੇ ਸੁਪਨਿਆਂ ਦੀ ਸਮਝ ਸੀ। ਦਾਨੀਏਲ 1:15-17।

ਉਹ ਚਾਰੇ ਬੱਚੇ ਭੋਜਨ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਪਰਖ ਵਿੱਚ ਕਾਮਯਾਬ ਰਹੇ, ਜਿੱਥੇ ਆਦਮ ਅਤੇ ਹਵਾ ਡਿਗ ਪਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੇ ਉਸ ਪਹਿਲੀ ਪਰਖ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਰੂਪ ਧਾਰਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਦਾ ਮਸੀਹ ਨੇ ਆਪਣੇ ਬਪਤਿਸਮੇ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਸਾਹਮਣਾ ਕੀਤਾ। ਮਸੀਹ ਦਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਉਸ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਲੜੀ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀ ਸਮਰਥਨ-ਸ਼ਕਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਨੇ "ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਪੁਕਾਰਨ ਵਾਲੀ ਆਵਾਜ਼" ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕੀਤਾ। ਫਿਰ, ਜਿਵੇਂ ਦਾਨੀਏਲ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਤਿੰਨ ਯੋਗ ਸਾਥੀਆਂ ਨਾਲ ਹੋਇਆ, ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਭੋਜਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਚਾਲੀ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਪਰਖਿਆ ਗਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਦਾਨੀਏਲ ਨੂੰ ਦਸ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਪਰਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਦਾਨੀਏਲ ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਉਸ ਗੁਪਤ ਮੰਨਾ ਦੀ ਪਰਖ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਰੂਪ ਸਨ ਜੋ 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਨੂੰ ਉਤਰਣ ਵਾਲੇ ਦੂਤ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਮਸੀਹ ਲਈ ਵੀ ਅਤੇ ਦਾਨੀਏਲ ਲਈ ਵੀ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਪਰਖਾਂ ਆਉਣੀਆਂ ਸਨ। ਦੂਜੀ ਪਰਖ ਉਹ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦਾਨੀਏਲ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ

ਤਿੰਨ ਯੋਗ ਸਾਥੀਆਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਚਿਹਰਿਆਂ ਦੀ ਕਾਂਤੀ ਰਾਹੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਕੀਤੀ। ਮਸੀਹ ਲਈ ਭੋਜਨ-ਸੰਬੰਧੀ ਪਰਖ ਦੇ ਬਾਅਦ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਪਰਖ ਵੀ ਮਹਿਮਾ ਦਾ ਹੀ ਪ੍ਰਤੀਕ ਸੀ।

ਅਤੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਖਿਆ, ਜੇ ਤੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਹੈਂ, ਤਾਂ ਹੁਕਮ ਦੇ ਕਿ ਇਹ ਪੱਥਰ ਰੋਟੀ ਬਣ ਜਾਵੇ। ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ, ਇਹ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਕੇਵਲ ਰੋਟੀ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਜੀਵੇਗਾ, ਪਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਹਰ ਇਕ ਬਚਨ ਨਾਲ। ਅਤੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਉੱਚੇ ਪਹਾੜ ਉੱਤੇ ਲੈ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਕ ਪਲ ਵਿੱਚ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਸਭ ਰਾਜ ਉਸ ਨੂੰ ਵਿਖਾਏ। ਅਤੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਖਿਆ, ਇਹ ਸਾਰਾ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਦੇਵਾਂਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਹੈ; ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੈਂ ਚਾਹਾਂ, ਉਸ ਨੂੰ ਮੈਂ ਇਹ ਦੇ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਇਸ ਲਈ ਜੇ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਨਮਸਕਾਰ ਕਰੇਂ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਤੇਰਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਨੇ ਉੱਤਰ ਦੇ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਖਿਆ, ਹੇ ਸ਼ੈਤਾਨ, ਮੇਰੇ ਪਿੱਛੇ ਹੋ ਲੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਲਿਖਿਆ ਹੈ, ਤੂੰ ਪ੍ਰਭੂ ਆਪਣੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਉਪਾਸਨਾ ਕਰੇਂਗਾ, ਅਤੇ ਕੇਵਲ ਉਸ ਦੀ ਹੀ ਸੇਵਾ ਕਰੇਂਗਾ। ਮਤੀ 4:3-8।

ਜਦੋਂ ਮਸੀਹ ਨੇ ਆਹਾਰ ਦੀ ਪਰਖ ਵਿੱਚ ਜਿੱਤ ਹਾਸਲ ਕੀਤੀ, ਤਦ ਸ਼ੈਤਾਨ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਸਭ ਰਾਜਾਂ ਦੀ “ਮਹਿਮਾ” ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਮਸੀਹ ਨੇ ਇਸ ਦੀ ਥਾਂ ਸਭ ਰਾਜਿਆਂ ਦੇ ਰਾਜੇ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਕਰਨੀ ਚੁਣੀ। ਆਦਮ ਅਤੇ ਹਵਵਾ ਪਹਿਲੀ ਪਰਖ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ, ਅਤੇ ਤੁਰੰਤ ਅੰਜੀਰ ਦੇ ਪੱਤਿਆਂ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਚਿਹਰਾ-ਮੋਹਰਾ ਓਹਲੇ ਕਰਨ ਲੱਗੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਹੁਣ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਜੋਤਿਮਈ ਚੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜੇ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਪਹਿਨਦੇ ਸਨ। ਜਦੋਂ ਦਾਨੀਏਲ ਅਤੇ ਉਹ ਤਿੰਨ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਭਗਤ ਆਹਾਰ-ਸੰਬੰਧੀ ਪਰਖ ਵਿੱਚ ਕਾਮਯਾਬ ਹੋਏ, ਤਦ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ “ਹਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਵਿਦਿਆ ਅਤੇ ਬੁੱਧ ਵਿੱਚ ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਸਮਝ ਦਿੱਤੀ ਗਈ; ਅਤੇ ਦਾਨੀਏਲ ਨੂੰ ਸਭ ਦਰਸ਼ਨਾਂ ਅਤੇ ਸੁਪਨਿਆਂ ਦੀ ਸਮਝ ਸੀ।”

ਉਹ ਦੂਜੀ ਪਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘ ਗਏ, ਜੇ ਇੱਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਮਾਨ ਪਰੀਖਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜੇ ਮੇਲਜ਼ਾਰ ਵੱਲੋਂ ਕਰਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਮਿਲਰਾਈਟ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ, ਦੂਤ ਦੇ ਦੂਜੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਭੇਦ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵਿਲੀਅਮ ਮਿਲਰ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਪੁਕਾਰਣ ਵਾਲੀ “ਆਵਾਜ਼” ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ। ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਤੌਰ ਤੇ ਮਿਲਰਾਈਟ ਅੰਦੋਲਨ ਤਦ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਧਰਮ ਦਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਮਾਨ ਅਤੇ ਇਕਮਾਤ੍ਰ ਸੱਚਾ ਸਿੰਗ ਬਣ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਅੰਦੋਲਨ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ, ਉਹ ਰੋਮ ਦੀਆਂ ਧੀਆਂ ਬਣ ਗਏ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਛੋਟੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬਾਬਲ ਦਾ ਭੋਜਨ ਖਾਣ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਮਦਿਰਾ ਪੀਣ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਤਿੰਨ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਦੇ ਅੰਤ ਉੱਤੇ, ਦਾਨੀਏਲ ਅਤੇ ਉਹ ਯੋਗ ਪੁਰਸ਼ ਨਬੁਕਦਨੱਸਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਿਆਂ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ।

ਹੁਣ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਤੇ ਰਾਜੇ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਵੇ, ਖੋਜਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਬੁਕਦਨੱਸਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹਾਜ਼ਰ ਕੀਤਾ। ਅਤੇ ਰਾਜੇ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਕੀਤੀ; ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਵਿੱਚੋਂ ਦਾਨੀਏਲ, ਹਨਨਯਾਹ, ਮੀਸ਼ਾਏਲ ਅਤੇ ਅਜ਼ਰਯਾਹ ਵਰਗਾ ਕੋਈ ਵੀ ਨਾ ਮਿਲਿਆ; ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਰਾਜੇ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜੇ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ। ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਸਮਝ ਦੇ ਸਭ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਰਾਜੇ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛਿਆ, ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸਭ ਜਾਦੂਗਰਾਂ ਅਤੇ ਜੋਤਸ਼ੀਆਂ ਨਾਲੋਂ ਦਸ ਗੁਣਾ ਉੱਤਮ ਪਾਇਆ। ਅਤੇ ਦਾਨੀਏਲ ਰਾਜਾ ਕੁਰਸ਼ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਸਾਲ ਤੱਕ ਕਾਇਮ ਰਿਹਾ। ਦਾਨੀਏਲ 1:18-21.

ਦਾਨੀਏਲ ਅਤੇ ਉਹ ਤਿੰਨ ਧਰਮੀ ਪੁਰਸ਼ “ਦਸ” ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਪਰਖ ਵਿੱਚ ਖਰੇ ਉਤਰੇ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਅੰਤਿਮ ਪਰਖ ਪਾਰ ਕੀਤੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਹੋਰ ਸਭ ਨਾਲੋਂ “ਦਸ” ਗੁਣਾ ਵੱਧ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਪਾਏ ਗਏ।

ਦਾਨੀਏਲ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਅਧਿਆਇ ਉਸ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਉਲੇਖ ਹੈ, ਜੋ ਦਾਨੀਏਲ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀਆਂ ਪੁਸਤਕਾਂ ਤੋਂ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਉਹੀ ਲੱਛਣ ਹਨ ਜੋ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਵਾਕਯ ਦੇ ਚੌਦਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਇਹ ਉਸ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਪਹਿਲਾਂ ਉਲੇਖ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਵਾਕਯ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਪਦ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਨਬੁਕਦਨੱਸਰ ਨੇ ਅਸ਼ਪਨਾਜ਼ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਵਾਰੀ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਮੇਲਜ਼ਾਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਨੇ ਫਿਰ ਦਾਨੀਏਲ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਕੀਤਾ। ਪਿਤਾ ਨੇ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਵਾਰੀ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਗਬਰਈਲ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਨੇ ਫਿਰ ਯੂਹੰਨਾ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਕੀਤਾ।

ਜੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇ ਹੁਣ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਹੈ, ਉਹ ਪਿਤਾ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੀ ਕਲੀਸੀਆ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੰਚਾਰ-ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲੀ ਗੱਲ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਿਤਾ ਆਪਣੀ ਕਲੀਸੀਆ ਲਈ ਪਛਾਣ ਕਰਵਾਉਣਾ ਚੁਣਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਤਿੰਨ ਦੂਤਾਂ ਦੀ ਤਿੰਨ-ਪੜਾਅਵੀ ਪਰਖ-ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਹੈ। ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ-ਸੰਬੰਧੀ ਬਚਨ ਨੇ ਕਈ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਲੀਕਾਂ ਰਾਹੀਂ, ਅਤੇ ਮਿਲਰਾਈਟਾਂ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਰਾਹੀਂ ਵੀ, ਇਸ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਵਿਸਥਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਸੱਚਾਈਆਂ ਉਸ ਲੁਕੇ ਹੋਏ ਮੰਨਾ ਦਾ ਇੱਕ ਅਤਿ-ਅਵਸ਼ਕ ਅੰਗ ਹਨ, ਜੋ ਉਸ ਦੂਤ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਉਹ 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਨੂੰ ਉਤਰਿਆ ਸੀ।

ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਪਹਿਲੀ ਪਰਖ ਪਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਤਾਂ ਭਾਰੀ ਹੋਣਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਦੂਜੀ ਪਰਖ ਪਾਰ ਕਰਨਾ, ਅਸੰਭਵ ਹੈ। ਇਹ ਸੱਚਾਈ ਮਸੀਹ ਅਤੇ ਮਿਲਰਾਈਟਾਂ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਦਾਨੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਦੂਜੀ ਪਰਖ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਦੁਆਰਾ, ਜਿਵੇਂ ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ, "ਸਾਡੀ ਅਨੰਤ ਮੰਜ਼ਿਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।" ਉਹ ਅੱਗੇ ਇਹ ਵੀ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉਹ ਪਰਖ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਾਨੂੰ "ਮੋਹਰ ਲਗਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਾਰ ਕਰਨਾ ਹੈ।" ਉਹ ਪਰਖ ਹੁਣ ਲਗਭਗ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੈ।

ਦਾਨੀਏਲ ਦਾ ਦੂਜਾ ਅਧਿਆਇ ਜਾਨਵਰ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਦੀ ਪਰਖ ਬਾਰੇ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਚਿਤ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਧਿਆਇ ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਮੂਰਤੀ ਬਾਰੇ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਇਹ ਕੇਵਲ ਇਸ ਲਈ ਸੀ ਕਿ ਦਾਨੀਏਲ ਭੋਜਨ-ਸੰਬੰਧੀ ਪਰਖ ਵਿੱਚ ਕਾਮਯਾਬ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ "ਸਮਝ" ਅਤੇ "ਬੁੱਧੀ" ਵਿੱਚ "ਦਸ ਗੁਣਾ" ਵੱਧ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਪਰਖ ਨੂੰ ਪਛਾਣ ਸਕਿਆ। ਜਿਵੇਂ ਐਲਨ ਵਾਈਟ ਦੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਵਿੱਚ ਪਰਖ ਦੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦੇ ਨਾਲ ਹੈ, ਤਿਵੇਂ ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਦੂਜੇ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਮੂਰਤੀ ਦੀ ਪਰਖ ਇੱਕ ਐਸੀ ਪਰਖ ਹੈ ਜੋ ਜੀਵਨ ਜਾਂ ਮੌਤ ਦੇ ਪਰਿਣਾਮਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਇਸ ਕਾਰਨ ਰਾਜਾ ਕ੍ਰੋਧਿਤ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਪ੍ਰਚੰਡ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰੁੱਠ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਬਾਬਲ ਦੇ ਸਾਰੇ ਗਿਆਨੀਆਂ ਨੂੰ ਨਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ। ਅਤੇ ਇਹ ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਾਰੀ ਹੋਇਆ ਕਿ ਗਿਆਨੀਆਂ ਨੂੰ ਘਾਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ; ਅਤੇ ਉਹ ਦਾਨੀਏਲ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਾਥੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਮਾਰਿਆਂ ਜਾਣ ਲਈ ਲੱਭਣ ਲੱਗੇ। ਦਾਨੀਏਲ 2:12, 13.

ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਹੋਰ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ-ਸੰਬੰਧੀ ਮਸਲੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਾਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਅਗਲੇ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਮਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਾਂਗੇ।

"ਮੈਂ ਇੱਕ ਜਥੇ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਜੋ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਖਿਆ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਅਡੋਲ ਖੜਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਰਤਾ ਭਰ ਵੀ ਹੁੰਸਲਾ ਨਹੀਂ ਦੇ ਰਹੇ ਸਨ ਜੋ ਸੰਗਤ ਦੇ ਸਥਾਪਿਤ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਡੋਲ੍ਹਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ। ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਸੰਨਤਾ ਨਾਲ ਨਿਗਾਹ ਕੀਤੀ। ਮੈਨੂੰ ਤਿੰਨ ਪੈੜੀਆਂ ਵਿਖਾਈਆਂ ਗਈਆਂ—ਪਹਿਲੇ, ਦੂਜੇ, ਅਤੇ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼। ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਦੂਤ ਨੇ ਕਿਹਾ, 'ਹਾਏ ਉਸ ਮਨੁੱਖ ਉੱਤੇ ਜੋ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਗੱਠਰ ਨੂੰ ਹਿਲਾਏ ਜਾਂ ਇੱਕ ਪਿੰਨ ਨੂੰ ਵੀ ਖਿਸਕਾਏ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਸੱਚੀ ਸਮਝ ਜੀਵਨ-ਮਰਣ ਜਿੰਨੀ ਮਹੱਤਤਾ ਰੱਖਦੀ ਹੈ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਕਿਸਮਤ ਇਸ ਗੱਲ ਉੱਤੇ ਟਿਕੀ ਹੋਈ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਵੀਕਾਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।' ਮੈਨੂੰ ਫਿਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਹੇਠਾਂ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਆਪਣਾ ਅਨੁਭਵ ਕਿੰਨੀ ਮਹਿੰਗੀ ਕੀਮਤ ਦੇ ਕੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਦੁੱਖ ਸਹਾਰ ਕੇ ਅਤੇ ਕਠੋਰ ਸੰਘਰਸ਼ ਰਾਹੀਂ ਹਾਸਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਦਮ ਬ ਕਦਮ ਅੱਗੇ ਲੈ ਚੱਲਿਆ ਸੀ, ਜਦ ਤੱਕ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮਜ਼ਬੂਤ, ਅਡੋਲ ਮੰਚ ਉੱਤੇ ਖੜਾ ਨਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਮੈਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਮੰਚ ਦੇ ਨੇੜੇ ਆਉਂਦੇ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਨੀਹ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਦੇ ਵੇਖਿਆ। ਕੁਝ ਨੇ ਆਨੰਦ ਨਾਲ ਤੁਰੰਤ ਇਸ ਉੱਤੇ ਕਦਮ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ। ਹੋਰਾਂ ਨੇ ਨੀਹ ਵਿੱਚ ਖਾਮੀ ਲੱਭਣੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਉਹ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ, ਤਾਂ ਇਹ ਮੰਚ ਹੋਰ ਸੰਪੂਰਣ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਲੋਕ ਕਾਫ਼ੀ ਵੱਧ ਖੁਸ਼ ਹੋਣਗੇ। ਕੁਝ ਮੰਚ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰ ਕੇ ਇਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲੱਗੇ ਅਤੇ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਹ ਗਲਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਰ ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਲਗਭਗ ਸਭ ਹੀ ਮੰਚ ਉੱਤੇ ਅਡੋਲ ਖੜੇ ਰਹੇ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ, ਜੋ ਇਸ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰ ਗਏ ਸਨ, ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਕਿ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਬੰਦ ਕਰਨ; ਕਿਉਂਕਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ਹੀ ਮਾਹਿਰ ਨਿਰਮਾਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲੜ ਰਹੇ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਉਸ ਅਦਭੁੱਤ ਕੰਮ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਮਜ਼ਬੂਤ ਮੰਚ ਤੱਕ ਲਿਆਂਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਕਤਾ ਵਿੱਚ ਆਕਾਸ਼ ਵੱਲ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਉਠਾ ਕੇ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਉੱਤੇ ਪਿਆ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ

ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਮੰਚ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਨਿਮਰ ਮੁਖੜੇ ਨਾਲ ਫਿਰ ਤੋਂ ਇਸ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹ ਆਏ।”

“ਮੇਰਾ ਧਿਆਨ ਮਸੀਹ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਆਗਮਨ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਵੱਲ ਮੁੜਾਇਆ ਗਿਆ। ਯੂਹੰਨਾ ਨੂੰ ਇਲੀਆਹ ਦੀ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਚ ਯਿਸੂ ਦਾ ਰਾਹ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਯੂਹੰਨਾ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ, ਉਹ ਯਿਸੂ ਦੀਆਂ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਤੋਂ ਲਾਭਵੰਤ ਨਹੀਂ ਹੋਏ। ਉਸ ਦੇ ਆਉਣ ਦੀ ਪੂਰਵ-ਸੂਚਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੋਧ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਮਜ਼ਬੂਤ ਸਬੂਤ ਵੀ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੇ ਕਿ ਉਹੀ ਮਸੀਹ ਸੀ। ਸ਼ੈਤਾਨ ਨੇ ਯੂਹੰਨਾ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵੀ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਵੀ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸਲੀਬ ਤੇ ਚਾੜ੍ਹਣ। ਐਸਾ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਲਿਆ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਪੈਂਤਕੁਸਤ ਦੇ ਦਿਨ ਦੀ ਉਸ ਆਸ਼ੀਸ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੇ, ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਵਰਗੀ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਦਾ ਮਾਰਗ ਸਿਖਾਂਦੀ। ਮੰਦਰ ਦੇ ਪਰਦੇ ਦਾ [ਫਟਣਾ] ਇਹ ਦਰਸਾਂਦਾ ਸੀ ਕਿ ਯਹੂਦੀ ਬਲੀਆਂ ਅਤੇ ਵਿਧੀਆਂ ਹੁਣ ਅੱਗੇ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਮਹਾਨ ਬਲੀ ਅਰਪਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਸੀ ਅਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਪੈਂਤਕੁਸਤ ਦੇ ਦਿਨ ਉਤਰਣ ਵਾਲੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨੇ ਚੇਲਿਆਂ ਦੇ ਮਨਾਂ ਨੂੰ ਧਰਤੀ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਤੋਂ ਸਵਰਗੀ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਵੱਲ ਉੱਥਾ ਲਿਆ, ਜਿੱਥੇ ਯਿਸੂ ਆਪਣੇ ਹੀ ਲਹੂ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰ ਚੁੱਕਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਾਯਸ਼ਚਿੱਤ ਦੇ ਲਾਭ ਆਪਣੇ ਚੇਲਿਆਂ ਉੱਤੇ ਵਰਸਾਏ। ਪਰ ਯਹੂਦੀ ਪੂਰੀ ਅੰਧਕਾਰਤਾ ਵਿੱਚ ਛੱਡੇ ਗਏ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਹ ਸਾਰੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਗੁਆ ਲਈ ਜੋ ਮੁਕਤੀ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਸੰਬੰਧੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਹਾਲੇ ਵੀ ਆਪਣੀਆਂ ਨਿਸ਼ਫਲ ਬਲੀਆਂ ਅਤੇ ਭੇਟਾਂ ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਰਹੇ। ਸਵਰਗੀ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਨੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਲੈ ਲਈ ਸੀ, ਤਥਾਪਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਬਦਲਾਅ ਦਾ ਕੋਈ ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਦੀ ਮੱਧਸਥਤਾ ਤੋਂ ਲਾਭਵੰਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕੇ।

“ਬਹੁਤੇ ਲੋਕ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਲੀਬ ਤੇ ਚੜ੍ਹਾਉਣ ਵਿੱਚ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੇ ਚਾਲ-ਚਲਣ ਵੱਲ ਭੈ ਨਾਲ ਤੱਕਦੇ ਹਨ; ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਲਾਜਜਨਕ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਮੈਚਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਨਾਲ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਨਾ ਤਾਂ ਪਤਰਸ ਵਾਂਗ ਉਸ ਦਾ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਯਹੂਦੀਆਂ ਵਾਂਗ ਉਸ ਨੂੰ ਸਲੀਬ ਤੇ ਚੜ੍ਹਾਉਂਦੇ। ਪਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ, ਜੋ ਸਭਨਾਂ ਦੇ ਦਿਲ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਪ੍ਰੇਮ ਨੂੰ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਯਿਸੂ ਲਈ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਪਰਖ ਵਿੱਚ ਲਿਆਇਆ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀ ਸਵੀਕਾਰਤਾ ਨੂੰ ਸਾਰਾ ਸਵਰਗ ਸਭ ਤੋਂ ਗਹਿਰੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਾਲ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਪਰ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੇ, ਜੋ ਯਿਸੂ ਨਾਲ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਜੋ ਸਲੀਬ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਪੜ੍ਹਦੇ ਸਮੇਂ ਅੰਸੂ ਵਗਾਉਂਦੇ ਸਨ, ਉਸ ਦੇ ਆਉਣ ਦੀ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਦਾ ਉਪਹਾਸ ਕੀਤਾ। ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਥਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਭਰਮ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਵੈਰ ਕੀਤਾ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣ ਨਾਲ ਪ੍ਰੇਮ ਰੱਖਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਹਿਲੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ, ਉਹ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਲਾਭਾਨਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕੇ; ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਤੋਂ ਲਾਭ ਹੋਇਆ, ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੁਆਰਾ ਯਿਸੂ ਦੇ ਨਾਲ ਸਵਰਗੀ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਦੇ ਪਰਮ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸੀ। ਅਤੇ ਪਹਿਲਿਆਂ ਦੇਨਾਂ ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸਮਝ ਨੂੰ ਇੰਨਾ ਅੰਧਕਾਰਮਈ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਜੋਤ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦੇ, ਜੋ ਪਰਮ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਵੱਲ ਦਾ ਰਾਹ ਦਿਖਾਂਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੇ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਸਲੀਬ ਤੇ ਚੜ੍ਹਾਇਆ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਮਮਾਤਰ ਦੀਆਂ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਲੀਬ ਤੇ ਚੜ੍ਹਾਇਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਰਮ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਵੱਲ ਦੇ ਰਾਹ ਦੀ ਕੋਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਹੀਂ, ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਯਿਸੂ ਦੀ ਵਿਚੋਲਗੀ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਉਹ ਯਹੂਦੀਆਂ ਵਾਂਗ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਨਿਰਥਕ ਬਲਿਦਾਨ ਚੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਸਨ, ਉਸ ਭਾਗ ਵੱਲ ਆਪਣੀਆਂ ਨਿਰਥਕ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ ਚੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਨੂੰ ਯਿਸੂ ਛੱਡ ਚੁੱਕਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਸ਼ੈਤਾਨ, ਜੋ ਇਸ ਧੋਖੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੈ, ਧਾਰਮਿਕ ਰੂਪ ਧਾਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਸੀਹੀ ਕਹਿਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਮਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਓਰ ਖਿੱਚ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਬਲ, ਆਪਣੇ ਚਿੰਨ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਝੂਠੇ ਅਚਰਜ-ਕਰਮਾਤਾਂ ਨਾਲ ਕਾਰਜ ਕਰਦਾ ਹੋਇਆ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਫੰਦੇ ਵਿੱਚ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਨਾਲ ਫਸਾ ਲਏ।”

Early Writings, 258–261.